

Kozma László
Szavak vándorköszörűse

Kányádi Sándornak

(Váradi Péter Pál és Löwey Lilla albuma)

Verseidben a fényes csöndet,
Fellapoznám a képeskönyvet.
Úgy indulnék benne hazáig
Galambfalvától Hargitáig.
Rálelnék ott egy csöndes lakra,
Versed fénylene virradatra.
A versedben ott jól ellaknék,
Lenne fenyő és alkonyat-kék.
És ahogy mennyei parázs hull
Lélek-meleg vigasztalásul.
S kitelne még egy jó flekkenre
És keserűgomba-köretre.
Verset szavalnánk folyton, váltig
Fogarastól a Hargitáig.
És egész Erdély ott kékelne
Pillantásunkban égve egyre
És amely szikla-könnyé dermed,
Járnánk a magyar történelmet.
Az erdő titkait bejárnánk,
Virágos rétet, fenyő-márványt.
Fehéret, harangvirág-kéket,
Csillaggá csitult békességet.
Útja nyílik a két vándornak,
Mely versed ritmusába olvad.
Kézfogása a tiszta szónak
A rímeidben találkozhat.
A szavak vándorköszörűse
Csillagot pattinthat sűrűre.
